Ч. 230. Пятниця 27 (14) жовтня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Рішаючі конференциї. — Італїяньско-турецка війна. — Ворохобня в Хінї.

В дальшій дискусиї над справою італїяньского факультету промовляв на вчерашнім засїданю пос. др. Колесса. Промову свою закінчив заявою, що Русини будуть підпирати жаданя инших народів в справі висшого шкільництва і бажають, аби також супротив Італїянців направлено як найскорше шкоди, які їм заподіяно в справі університетскій. Русини надіють ся, що палата згодить ся також на заснованє руского університету у Львові, приказане найконечнїйшими потребами народу.

Відтак дискусию замкнено і вибрано ґенеральними бесїдниками послів Деґаспері, Італїянця і Вастияна, нїмецкого людовця.

По їх промовах і фактичних спростованях відослано предложенє до буджетової комісиї.

Відтак перервано засїданє, аби дати послам час записати ся до голосу в буджетовій дискусиї.

По одногодинній перерві наради відкрито на ново. Президент відчитав спис бесїдників записаних до голосу до буджетової дискусиї і палата перейшла до дальшої дискусиї над наглячим внесенєм в справі дальматиньских зелїзниць. По переведеню дискусиї принято нагляче внесенє Дулїбіча про дальматиньскі зелїзницї і закрито засїданє. Слїдуюче засїданє нинї.

Президент палати пос. Сильвестер запросив провідників нїмецко-нац. союза, польского Кола і ческого союза на конференцию в справі парляментарної ситуациї. В конференциї возьмуть участь тілько предсїдателї клюбів др. Ґрос, др. Білиньский і др. Фідлєр. Коли ся конференция випаде користно для запевненя нормальної працї в палатї, то в наради втягне ся більше число політиків, колиж з наради не вийде нїчого, то готово прийти до димісиї кабінету, бо бар. Ґавч настоює на безпроволочне вияснене ситуациї.

В кругах парляментарних панує песимізм головно тому, що послїдні конференциї бар. Ґавча з провідниками Нїмців, Поляків і Чехів не довели до нїчого. Треба мати на увазї, що тепер в палатї веде ся три акциї: одна Сильвестра і Білїньского в справі утвореня „комісиї працї“, друга бар. Ґавча в справі розширеня більшости і евентуально рекострукциї кабінету, а трета тогож бар. Ґавча в справі внесеня в парляментї національно-політичних предложень, які обнимають в першій мірі управильненє язикової квестиї.

Про висадженє італїяньского войска під Бенґазі, бомбардацию і здобутє того міста дня 20 с. м. надходять тепер точнїйші вісти. Італїянцям удалось лише военним підступом опанувати то місто. Пробу висадити войско в самій пристани Бенґазі Турки відперли двічи. З причини сильного огню, карабінового і гарматного, який отворила турецка залога, про висадженє італїяньского войска на берег не було бесїди. Тоді італїяньский адмірал приказав подвоїти бомбардованє і завернувши транспортові кораблї під ослоною страшного огню корабельної артилєриї, причалив їх до иншого місця побережа.

І тоді, коли увага турецкої залоги була звернена на італїяньску воєнну фльоту, італїяньске войско висїло на берег за рогом Джулїяна і в силї 700 моряків та 1.400 піхотинців з 4 полку заатакували Турків несподївано з боку. Коли тою самою дорогою надійшов ще цїлий 63 полк піхоти в силї 2000 людий, турецка залога мусїла покинути місто. По турецкій сторонї було було 600 вояків правильного войска і 4—5.000 Арабів під командою шейків Абдул Азіса, Ахмета і Стевія. Ті неправильні войска, заки опустили місто, вирізали християньске заведенє для сиріт, про що вже була згадка. Втрати Турків, особливо Арабів, що боронили міста, були після донесеня агенциї Стефанї дуже значні, виносять около 400 убитих а 800—1.000 ранених. Були би ще більші, як би не запала ніч, що улекшила Туркам утечу.

6)

Крізь стїну.

(З французского — Кл. Моффета).

(Дальше).

Коли хто хотів відходити, приступав в сїнях до него сам пан Ґріц, шепнув щось о „неприємности там на горі“ і впевнював, що за малу хвилю будуть полагоджені всї формальности і буде можна зовсїм спокійно відійти. Гостї вдоволяли ся тим поясненєм і вертали до своїх столів.

Пужо стрітив ся на сходах з білявим, синьооким мужчиною, що приступив до него з простягненою рукою.

— Ах, др. Жубер! — повитав єго комісар.

— Дивний случай, дуже дивний! — шепнув малий доктор і в тій самій хвили вийшов з одних дверий Жібелен: малий, грубий чоловік з червонавим вусом і маленькими, але пронизливими очима, грубим хрипким голосом о різких рухах. Він хотїв щось сказати до Пужота, але той лиш відповів:

— Даруйте, я не потребую вашої помочи. Ходіть, докторе! В своїй дільници має комісар першеньство!

На ті слова Жібелен відступив бурмотячи і Пужо розпочав своє слїдство.

Готель Анзонія був збудований як велике латиньске E: середна часть першого поверха складала ся з великих гостинних саль, між тим як крила будинку з кільканацять сепаратних комнат, в котрих можна було на осібности при окремій обслузї свобідно бавити ся. В кождім крилї було по сїм таких сепараток, котрих двері виходили на червоний коридор з притемненим електричним осьвітленєм. Злочин сповнено в західнім крилї і коли комісар увійшов до него, побачив сейчас, котра то була комната: там по правій руцї передпослїдна, перед дверми котрої стояв на вартї поліциянт.

Пужо хотїв щось сказати, але єго заглушив голосний спів хору, що доносив ся з лївої сторони.

— Бенкет Американців — пояснив доктор. — Они нїчого не знають о цїлій справі.

— Гм! — подумав комісар. — Власне противно.

Відтак вислухав перед усїм зізнанє сьвідків. Злочин відкрив перед пів годиною, точно десять мінут перед девятою годиною, кельнер Йосиф, що мав обслугувати в сепаратцї ч. 6 якогось чорнявого пана і незвичайно хорошу паню. Та пара прийшла о три чверти на осьму і кельнер почав сейчас подавати вечерю. Але на диво зараз по першій страві віткнув єму пан в руку десятифранківку і сказав, аби він не приносив другої страви скорше, аж доки на него не задзвонять. На що фільософічний Йосиф лиш кинув головою на знак згоди і вийшов.

Але минуло десять, минуло пятнацять мінут, а знаменитий озор a la Regence почав стигнути. На кількакратне легке стуканє кельнера не було нїякої відповіди і остаточно отворив він поволи і осторожно двері та покашлючи для перестороги, війшов до комнати, аби сейчас з широкоотвертими з жаху очима вибігти. Великий Боже!

— Ви побачили трупа, трупа мужчини? — спитав комісар.

— Так, пане — відповів кельнер, що був ще зовсїм блїдий.

— А панї? Де була панї?

— Ах, я забув — лепотів Йосиф. — Она вже перед тим вийшла, коли я ще ждав; питала, де є телефон і я сказав їй, що на першім поверсї. Відтак зійшла она на долину — бодай я так собі гадаю, бо не вертала.

— Чи бачив хто, як она вийшла з готелю? — спитав Пужо остро, глядячи по присутних.

— На диво нїхто того не замітив — відповів доктор. — Жібелен міг лиш сконстатувати, що она телефонувала. Дївчина при телефонї пригадала собі єї.

— Гм, тепер ходїть пане доктор, мушу оглянути комнату. Лєрон, вас буду також потребувати. І вас, і вас — він показав на свого секретаря і двох поліциянтів.

Всї они увійшли з комісарем на переді, послїдний доктор, що замкнув за собою двері.

Комісар мав звичай перші свої враженя

Бюро Райтера доносить з Мальти: З приватних листів, які сюди надійшли з Бенґазі, виходить, що італіяньске бомбардоване міста викликало серед тубольців велику паніку і наробило великої шкоди. Богато домів знищених. Церква мальтаньского монастиря завалила ся, причім 8 осіб погибло, а 10 потерпіло рани. Говорять, що й будинок анґлійского конзуляту ушкоджений, а конзуль ранений. Кількох анґлійских горожан і Жидів, що схоронили ся в конзуляті, погибло або потерпіли рани. Число жертв серед решти населеня подають в листах на чотири тисячі осіб.

Як доносить аґенция Стефані, видана ґен. Каневою проклямация викликала прихильне вражіне. Провідники арабских племен прибувають, щоби поклонити ся і піддатись. В Бенґазі та околици панує спокій.

Римскі дневники доносять, що в Тріполітанії находить ся вже 60.000 італіяньских вояків і 7.000 коний. Четверта частина окупацийного корпусу вирушить до Африки в найблизших днях.

„Popolo Romano" заперечує рішучо поголосці італіяньских і загарничних дневників про круженє італійньскої фльоти на Еґейскім мори та про конечність акциї на берегах Архіпеляґу. З політичних оглядів є вказаним, щоби терен війни обмежити, а з войскового становища було би невідповідним розпорошувати оружні сили, заки обсадить ся береги Тріполітанії.

До запутаня ситуациї в Европі може причинити ся Крета, де приготовлюють ся дуже важні випадки. Як доносять з Атин, на засіданю палати послів перед кількома днями пос. Ліонакіс зголосив внесене о заведене грецкої конституциї на Креті. Крім того внесене домагає ся внесеня окремих кретийских міністрів, порученя адміністрациї острова шефови жандармериї як королівскому міністрови та участи кретийских послів в нарадах грецкого парляменту в Атенах. Президент міністрів Міхелідакіс заявив, що в основі годить ся з тим внесенем, над яким мало відбути ся голосоване.

В Хіні ворохобня дальше ширить ся. Ворохобники займають міста і женуть перед собою цісарскі войска. Оногди займили они таке місто провінциї Гунан майже без бою. Моряки з хіньскої фльоти утікають і пристають де ворохобників. Положенє цісарского правительства дуже невідрадне, тим більше, що скарб державний майже пустий. Нема гроший навіть на виплату войску, а всякі заходи о загранич у позичку не дописали.

Новинки.

Львів, 26 жовтня 1911.

— Стан здоровля Є. В. Цісаря. О стані здоровля Є. В. Цісаря доносить віденьска „Zeit": О недузі Цісаря нема й бесіди, есть лиш легка недиспозиция спричинена перестудою. В день вінчаня Архікн. Кароля Франц Йосифа стояв Цісар довший час з відкритою головою на замковій терасі а холодний і вогкий воздух, який дув там в понеділок і вівторок спричинив катар у Цісаря. Лікарі дораджували дляточо Цісареви здержати авдиенциї на кілька днів. Доказом, що стан здоровля Цісаря есть добрий, есть то, що Цісар приймив в понеділок на авдиенциї звиш 50 осіб а ві второк приймав майже через звиш 4 години всякі личности на спеціяльних авдиенциях. У Цісаря явили ся наслідник престола, міністер війни і міністер просьвіти, а мимо того у Монарха не було й сліду якогось змученя.

— Вписи до школи ремісел будівельних в Ярославі: 1) на відділ для мулярів, теслів і каменярів та 2) до фахової доповняючої кляси промислової відбудуть ся в днях 29, 30 і 31 с. м. а також в днях 3 і 4 падолиста с. р. від 10 до 12 год. передполуднем в тимчасовім льокали (ул. 3 го Мая ч. 54 І поверх).

На згаданий під 1) відділ можуть бути приняті лиш помічники, отже лиш такі кандидати, котрі викажуть ся сьвідоцтвом укінченої практичної науки в однім з наведених фахів будівельних; до доповняючої фахової кляси мають вступ ті ученики фаху мулярского, тесельского, каменярского і керничного, котрі укінчили I. кл. загальної доповняючої школи промислової. До впису треба зголосити ся особисто і предложити: метрику уродженя, сьвідоцтво відбутої практичної науки, послїдне сьвідоцтво шкільне, сьвідоцтво моральности.

— Огні. В Кривці над Сяном в дворі Йоча вибух в ночи з 22 на 23 с. м. огонь і знищив цілий двір зі всіми будинками і цілим устройством а крім того перекинув ся ще й на селяньскі хати, з котрих знищив 15. Причина огню незвістна. Шкода в більшій части брла обезпечена. — У Волі висіцкій жовківского повіта згоріли дня 17 с.м. по полудни 3 загороди селяньскі. — В селі Грабові, долиньского повіта, знищив огонь дня 23с.м. о 3 год. над раном 25 загород.

— Смерть в огни. Селянка Анна Онишкевичева в Деревенцї коло Вільки, жовківского повіта, виходячи сими днями в поле на роботу, лишили в хатї 4-лїтного синка Івана і 2-лїтну донечку Катерину. Підчас неприсутности матери малий Івась бавлячись сїрничками спричинив огонь, в котрім згоріла его сестричка.

— Убийство. З Бродів доносять, що дня 21 с. м. побережник Михайло Льоренц застрілив в суперечці підаїсничого Тому Валя з Фільварків великих в маєтности п. Вільгельма Шмідта. Убийник втїк і пропав без слїду.

— Доробок „Сокола". За послїдних 9 лїт серіозної працї заложив львівский „Сокіл" 800 філій в краю з около 30 тисячами членів. Майно всїх наших сокільских товариств виносить тепер що найменше 200.000 К і було би ще більше, коли би товариства більше — працювали. Ось кілька примірів: Станїславівский „Сокіл" приступає до будови свого дому і має около 30.000 К власного майна. По кілька тисяч готівки мають наші сокільскі товариства в Тернополи і Стрию. Сільскі пожарні „Соколи", що уладжують театральні представленя, забави і фестини, мають по кількасот корон готівки. „Сокіл-Батько" по дуже тяжкій працї придбав на останнім здвизї кільканайцять тисяч корон і купує площу за 130.000 К. Живучі міскі „Соколи" винаймають свої салї на руканку гімназиям. Отже хто працює, той і має.

— Борба з Циганами. Перед кількома днями розложили ся цигани табором під Тернополем. В таборі було двайцять кілька осіб. В понеділок в полудне пустились они в дальшу дорогу смиковецким гостинцем. Може на яких 2 кільометри від Тернополя задержали ся они коло хати будника Якова Стахова, щоби напоїти коні. Тут напали они без всякої причини на господаря Василя Гуменюка і побили его та зранили ножем, а відтак забрали ще й кожух, котрий Гуменюк скинув з себе, щоби лекше було ему втікати.

В обороні Гуменюка станув будник Стахів і господарі із Смиковець, котрі на то надїхали. Цигани зачали тоді стріляти до них

по прибутю на місце подій диктувати сейчас своему секретареви, проходжуючись сюди і туди, при чім всьому докладно приглядав ся і вишукував своїми бистрими очима та вправним умом слїди злочину. Тепер особливо подрібно описано тїло жертви: его положенє, рани, вигляд лиця, стан одежи.

Але при тій нагоді пан Пужо був незвичайно здивований цїлковитим браком доказового матеріялу. Комната і елеґантно накритий, украшений цьвітами стіл були в повнім порядку, крісла стояли на своїх місцях — нї слїду борби або яких небудь незвичайних подій! А однако лежав там на земли побіч жовтої софи мужчина у фраковім одязї, з лицем оберненим на долину, в малій калужи крови. Очевидячки був мертвий.

— Чи тут що поправлювано? Чи хто рушав тїло? — спитав Пужо різко.

— Нї — відповів доктор — я прийшов з Жібеленом, але ми не рушали нічого. Ми ждали на вас.

— Добре. Ще одно, Лерон.

Відтак подиктував ему, що не найдено нї слїду оружия і що велике подвійне вікно, виходяче на улицю Марбиф, стояло отвором. Відтак відозвав ся:

— А тепер, пане докторе, оглянемо тїло.

Причину смерти сейчас відкрито. Молодий, може двацятьвісїмлїтний мужчина погиб від кулї з пістолета, що перейшла крізь око до мозку і мусїла спричинити безпроволочну смерть. На лици були слїди полумини і пороху, з чого виходило, що з оружия — без сумніву з пістолета — випалено дуже близько. Можна би було безусловно гадати о самоубийстві, колиб брак оружия не вказував на убийство. Лице убитого було так спокійне, его положенє таке природне а одіж в такім бездоганім порядку, що він або добровільно пішов на смерть, або був убитий зовсім несподївано мов від удару грому.

— Докторе — сказав комісар — чи той чоловік, коли він сам себе убив, міг після вашої думки з послїдним напруженем своїх сил викинути пістолет через то вікно?

— То неможливе — відповів Жубер. — Кого в той спосіб поцїлить куля, той є вже небіжчиком, заки ще піднесе руку.

— Гм! Погляньте, що він має коло себе і всьо запишіть. Мусимо довідати ся, хто є той чоловік.

При найточнїйших оглядинах показало ся, що тут зовсїм не розходило ся о рабунок. В кишенях убитого найдено пачку анґлійских банкнотів і жменю французских золотівок; крім того до его камізольки був пришпилений щиро золотий медаль, що усував всякий сумнів що до его особи. Був то іменно Енріко Мартінец, звістний іспаньский білярдовий грач а рівночасно герой страшного пожару в однім базарі добродійности, в часї котрого уратував він з нараженем власного житя кілька женщин від смерти в огни. За то геройске дїло місто Париж надало ему золотий медаль і его хвалено і славлено, аж ему майже голова завернула ся. Був такою знаною личностию, що в гостинници найшло ся зараз кількох панів, котрі его пізнали і впевнювали, що Мартінец був би нїколи не думав відбирати собі житє; то був сильний і здоровий мужчина, незвичайно вражливий на красу женщин. Часто хвалив ся своїми добичами і нераз відзивав ся з душевленем: „Ah mon cher, яку я женщину пізнав, Боже, яка женщина!"

— Ага, може яка траґедия з мужем — подумав Пужо і відозвав ся:

— Покличте ще кельнера і — гм — будемо вести слїдство в сїнях.

Йосиф завів їх до сусїдної сепаратки ч. 5 і зложив тут ще кілька важних зізнань. Сказав, що коли подав першу страву, ждав недалеко дверий і відходив від них лиш на кілька кроків — на всякий спосіб не дальше, як до дверий сепаратки ч. 4. То пригадував собі дуже добре, бо одні двері салї, де був бенкет лежали напротив тої сепаратки і він там стояв і слухав одну з бесїд Американців.

— Отже двері від салї були отверті? — спитав Пужо. — Де ж ви стояли і як?

— Так — відповів кельнер і станув плечима до сепаратки ч. 6.

— Отже ви були би не бачили, коли би хто вийшов або входив до сепаратки ч. 6?

— Імовірно нї.

— А коли би двері від ч. 6 отворено, були би ви почули?

Йосиф заперечив рухом голови.

— Здає ся що нї, пане комісар, тоді був такий самий крик як тепер.

В сали відозвали ся саме тепер оглушуючі оплески і крики.

(Дальше буде).

з револьверів, в виду чого господарі мусїли втікати. Один з циганів узброєний в зелїзну лопату, яку вирвав будникови Стаховови з рук, пустив ся дальше на поле за Гуменюком, а коли біг гостинцем, накинув ся на робітника з Тернополя Михайла Ухатого, що товк камінє при дорозї, та вдарив его так сильно лопатою по голові, що того аж кров облила і він впав на землю. Тодї аж 6 циганів кинулось на Ухатого та стали его бити.

В обороні Ухатого станув будник Стахів а тодї Цигани кинулись на его хату і зачали добувати ся до неї. Жінка будника видячи, на що заносить ся, замкнула чим скорше хату на ключ а сама з дїтьми сховала ся на поді. Цигани не могучи добути ся до хати, повибивали вікна і пустились відтак в дальшу дорогу як до Шляхтинець.

Тимчасом один із господарів, що був сьвідком тої бійки, сїв на коня і поїхав до Тернополя та дав знати тамошній поліциї. В погоню за Циганами пустилось зараз 5 поліциянів і поїхав також міский лїкар др. Гординьский, щоби подати поміч побитому зарібникови.

Коло Шляхтинець стали поліцияни доганяти Циганів а ті зачали тодї стріляти до них і так держали їх здалека від себе. Цигани їхали кількома возами; підчас коли кілька возів переїхало через рогачку в сторону як до Збаража, один прилишив ся по заду а митник на крик поліциянів замкнув рогачку. Тодї Цигани хотїли обїхати рогачку і заїхали в рів. Віз перевернув ся, але Цигани видобули его і виїхали на гостинець та почали знов стріляти до поліциянів і остаточно втекли.

Межи Черниховцями вже було змеркло ся і поліцияни не могли гнати ся дальше за Циганами. Цигани завернули з гостинця в сторону як до Стриївки, а поліцияни поїхали до Збаража до тамошної жандармериї о поміч. Збараскі жандарми з поліциянами і трема жандармами з Тернополя пустились відтак в погоню за Циганами до Стриївки. З сего села та із сусїдних Охримовець і Заруддя прилучило ся до них ще кількадесять селян узброєних в коли і рискалї і так всї разом слїдили через цїлу ніч за Циганами але не могли їх нїгде знайти; Цигани виминали їх дуже зручно полями і ярами. Поліцияни вернули дня 24 назад до Тернополя а жандарми слїдять дальше за Циганами. Стан побитого зарібника Ухатого есть дуже грізний а побитий Гуменюк має ся лїпше.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць державних подає до відомости: Від 1 жовтня с. р. додає ся до поїздів ч. 18 і 19 поміж Львовом і Краковом вози спальні I. і II. кляси. З огляду на час від'їзду сих поїздів пізним вечером (зі Львова о 11·10 в ночи, з Кракова о 10·35 в ночи) уможливлює се зарядженє дуже догідну подорож поміж Львовом а Кракором нічними поїздами а ще більше тим, що цїна білету зі Львова до Кракова враз з доплатою за ужитє одного місця в возї спальнім виносить для II. кляси лиш о 1·60 К більше а для I. кляси о 1·80 менше нїж цїна білету дотичної кляси при поїздах поспішних без ужитя воза спального. Доплата ся виносить за I. клясу К 8·80 а за другу К 7·80.

Телеґрами.

Краків 26 жовтня. Нинї над раном арештовано прибувшого з Арґентини торговельника живим товаром, Мендля Лазаровича. Знайдено при нїм кілька банкнотів 1000-коронових, арґентиньскі чеки і докази, що по своїм приїздї до Кракова навязав вже зносини. Арештований казав, що називає ся Мендель Пноттер, що приїхав просто з Льондону та що їде до родини в мелецкім повітї.

Відень 26 жовтня. Рада державна. На нинїшнім засїданю палата послів приступила до першого читаня буджету, провізориї буджетової і замкнення рахунків. Перший промавляв пос. Крамарж.

Пекін 26 жовтня. Недалеко від Ганкав прийшло до борби. Повстанцї атакували кілька разів цїсарске войско, мусїли однак мимо одержаня помочи, уступити.

Константинополь 26 жовтня. Послїдні вісти показують, що Італїянцї висаджують дальше войско в Бенґазі. Опір Турків триває дальше.

Пекін 26 жовтня. На вчерашних зборах народних прийшло до бурливих сцен. Палата домагала ся усуненя віцепрезидента мінїстерства руху Шенґ-Гсіан-Гуаї і виточеня єму процесу з причини становища, яке заняв в справі зелїзницї в Гукуанґ, будованої межинародним синдикатом. Коли правительство на то не згодить ся, то збори народні хотять розвязати ся.

Курс львівский.

Дня 25-го жовтня 1911.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	680·—	690·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	445·—	450·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	550·—	555·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	505·—	512·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	—·—
Банку гіпотечного $4\frac{1}{2}$ прц.	98·90	99·60
$4\frac{1}{2}$% листи заст. Банку краєв.	99·—	99·70
4% листи застав. Банку краєв.	92·30	93·—
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41\frac{1}{2}$ літ.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	90·70	91·40
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98·—	98·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$%.	98·30	99·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·25	90·95
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	92·50	93·20
„ м. Львова 4% по 200 К.	91·50	92·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	103·—	110·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	71·50	77·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	46·50	50·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	76·50	82·50
Базилїка 10 К (Курс віденьский)	35·25	39·25
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·39
Рубель паперовий	2·54	2·55
100 марок нїмецких	117·30	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова
з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденн, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, **3·05***), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова
на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·53 **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·18 §), 11·06.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·12, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личакові:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.